

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. ਈ.ਟੀ.ਸੀ. NONE

V-NONE

ਐਮ/ਐਸ ਆਈ.ਪੀ.ਆਈ. ਸਟੀਲ ਲਿਮਿਟੇਡ ਆਦਿ.

ਅਪ੍ਰੈਲ 21, 1995

[ਬੀ.ਪੀ. ਜੀਵਨ ਰੈਂਡੀ ਅਤੇ ਸੁਹਾਸ ਸੀ. ਸੇਨ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1910—ਧਾਰਾ 22-ਬੀ—ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 1981—ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਨੂੰ ਜੂਨ 25, 1987 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ—ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਕੱਟਣ ਦਾ ਹੁਕਮ—ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਨੂੰ ਦੇ ਭਾਗ ਲੇਵੀ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ—ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵਾਸਤਵਿਕ ਖਪਤ ਪਲੱਸ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਸੀਮਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ—ਫੈਸਲਾ : ਨਾਜਾਇਜ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ—ਦੋ ਭਾਗ ਲੇਵੀ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਚਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਔਚਿਤਤਾ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਦੀ 7778 KVA/7000 KW ਤੱਕ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1981 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਬੰਧਨਕਾਰਕ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਚਾਰਜਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋ ਭਾਗ ਲੇਵੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਪਭੋਗਤਾ, ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਖਪਤ ਲਈ ਚਾਰਜਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ (ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਤੀਹ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਉੱਚਤਮ ਪੱਧਰ/ਲੋਡ) ਲਈ ਵੀ ਚਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਬੰਧ ਮੰਗ ਦਾ 80% ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ 7778 KVA/7000 KW ਦੀ ਅਨੁਬੰਧ ਮੰਗ ਦੇ 80% ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ ਮੰਗ ਦੇ 80% ਲਈ ਚਾਰਜ ਦੇਣੇ ਪੈਣਗੇ।

ਜਨਵਰੀ, 1989 ਤੋਂ ਅਗਸਤ, 1990 ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ, ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1990 ਦੀ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਕੇ ਬਿਜਲੀ (ਸਪਲਾਈ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 78(ਏ) ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਉਦਯੋਗ ਲਈ ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁਵਿਧਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ। ਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇਕਾਈ ਨੂੰ 7778 KVA ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਮੰਗ ਪੱਧਰ ਤੇ ਚਲਾਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਆਪਣੀ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਸਾਲ ਭਰ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਅਨੁਬੰਧ ਮੰਗ ਦੇ ਅੱਧੇ ਪੱਧਰ ਤੇ, ਭਾਵ 3889 KVA ਤੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 25 ਜੂਨ, 1987 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਰਾਹੀਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (ਜਨਰਲ ਕੰਡੀਸ਼ਨਜ਼ ਆਫ ਸਪਲਾਈ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1981 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1910 ਦੀ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਲਾਏ ਗਏ ਪਾਬੰਧੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਦਲੇ ਗਏ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੀਮਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ, ਜੇਕਰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ

ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਪਾਬੰਧੀ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ 150 ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਪਰ ਅਸਲ ਉਰਜਾ ਖਪਤ ਅਤੇ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਲਈ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦਾ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਬੰਧੀ 150 ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਲਾਗੂ ਹੋਈ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਅਸਮਾਨ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਮਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਿਯਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪਭੋਗਤਾ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ 7778 KVA ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਹੀਨੇ ਭਰ ਕੋਈ ਖਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ 7778 KVA ਦੇ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਨਵਰੀ, 1989 ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਮਹੀਨੇ ਮੰਗ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 478.3 KVA ਸੀ ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 683 KVA 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੰਨਦਿਆਂ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਜਨਵਰੀ, 1989 ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਅਸਮਾਨ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਨਵਰੀ 1989 ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਇੱਕ ਅਤਿਵਾਦੀ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਨਵਰੀ, 1989 ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਮ ਵਿਚਾਲਣ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਇਸ ਖਾਤੇ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੇਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ : 1.1. ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1981 ਦੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਅਤੇ ਕਹਿਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸੀਮਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਵਾਸਤਵਿਕ ਖਪਤ ਲਈ ਉਰਜਾ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਲੱਸ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਲਈ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਦਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਜੇ ਉਹ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਓਵਰ-ਆਲ ਸੀਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਬੰਧੀ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਆਵੰਟਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੋਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਉਪਭੋਗਤਾ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ/ਕੰਟਰੈਕਟ ਮੰਗ ਦੇ ਅੱਧ ਤੋਂ ਉਰਜਾ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਲਈ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ।

1.2. ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਵਰ ਕੱਟ ਦਾ ਜੋਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ 7000 KVA ਤੇ ਉਰਜਾ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਉੱਨਤੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਉਰਜਾ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਦਾ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ 7000 KVA X ਰੁਪਏ 35 ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ "ਨਿਵੇਸ਼, ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਥਾਈ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ" ਲਈ ਮਤਲਬ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਅਨੁ. ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼. ਧਨਵਤ ਰਾਇਸ ਅਤੇ ਆਇਲ ਮਿਲਜ਼, [1989] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 452; ਮੈਸਰਜ਼. ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਆਇਰਨ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਨੁ., [1976] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 677 ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਕਾਯਨ ਬੋਰੇ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ, [1968] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 137, ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਗਏ।

2. ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੇ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲੇ ਦੇ

ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਆਮਤਾ 'ਤੇ। ਜਨਵਰੀ 1989 ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

3.1. ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਉਸ ਫੈਕਟਰੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਊਰਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਫੈਕਟਰੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਲਈ ਸਟੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਹੈ। 3.2. ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਚਿਤਤਾ ਹੈ। ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਅਤੇ ਖਪਤ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਵੱਖ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ, ਜਿਥੇ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ, ਉਥੇ ਖਪਤ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਚਾਲੂ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਹਨ। ਹਰ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਪਲਾਂਟ, ਉਪਕਰਣ, ਸਬ-ਸਟੇਸ਼ਨ, ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਲਾਈਨਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਫੰਡ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਆਜ ਨਾਲ। ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਉਪਕਰਣ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਘਟਾਉ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਲਾਂਟ, ਮਸ਼ੀਨਾਂ, ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਟਾਫ਼ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਲਗਾਏ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਖਪਤ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਚਾਲੂ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਲਗਾਏ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ

3.2 ਡਿਮਾਂਡ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਜਿਬ ਹੈ। ਮੰਗ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਖਪਤ ਖਰਚੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਹਨ ਇਕਾਈ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੰਗ ਖਰਚੇ ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਖਪਤ ਖਰਚੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚਾਰਜਿਜ਼ ਹਰ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਪਲਾਂਟ, ਉਪਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਬ-ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ, ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਲਾਈਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਹੈ ਪੂੰਜੀ ontlay. ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ। ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਬੇਸ, ਸਾਜ਼-ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ। ਪਲੇਟ, ਮਸ਼ੀਨਾਂ, ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਲਾਈਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗ ਖਰਚੇ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਚੱਲ ਰਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖਪਤ ਖਰਚੇ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। [693-ਐਚ, 694-ਏ, ਬੀ]

ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਪਟਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਗ੍ਰੀਨ ਰਬੜ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਹੋਰ, [1990] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 731; ਸੈਲਾ ਬਾਲਾ ਰਾਯ ਬਨਾਮ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਦਾਰਜੀਲਿੰਗ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1936) ਕੈਲ. 265; ਐਮ.ਜੀ. ਨਟੇਸਾ ਚੇਟੀਆਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, (1969) ਮੈਡ. ਐਲ.ਜੇ. 69 ਅਤੇ ਵਾਟਕਿਨਸ ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਕੰ. ਬਨਾਮ ਜਲੰਧਰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕੰ., ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1955) ਪੰਜ. 133; ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

4. ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1910 ਦੀ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਉੱਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਪਭੋਗੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਅਤੇ ਕਰਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਕਿਨਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਉਪਭੋਗੀਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਊਰਜਾ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਤਵ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਦਾਇਤਵ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4689 ਦਾ 1995।

17.5.94 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਉੜੀਸਾ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਓ.ਜੇ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 3467 ਦਾ 1990 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ।

ਐਨ.ਐਸ. ਹੇਗੜੇ, ਕਪਿਲ ਸਿੱਬਲ, ਰਾਜ ਕੇ. ਮੇਹਤਾ, ਮਿਸ. ਮਾਨਾ ਚਕਰਵਰਤੀ, ਮਿਸਿਜ. ਇੰਦਿਰਾ ਸਾਹਨੀ, ਬੀ.ਏ. ਮੇਹੰਤੀ, ਮਿਸ. ਕੀਰਤੀ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰ, ਵੀ. ਕੋਸ਼ਲ, ਡੀ.ਐਨ. ਦ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਜੇ.ਬੀ. ਦਾਦਾਚਾਂਜੀ ਅਤੇ ਐਸ. ਸੁਕੁਮਾਰਨ ਲਈ ਜੇਬੀਡੀ ਐਂਡ ਕੋ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਬੀ.ਪੀ. ਜੀਵਨ ਰੈੱਡੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ. ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ।

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀਅਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (ਆਮ ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1981, (ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ "ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਨੂੰ ਨਾਜਾਇਜ਼, ਮਨਮਾਨਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਐਲਾਨਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਭਾਵ, 25 ਜੂਨ, 1987 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਗਏ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਨੂੰ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬੀ-ਲਿਖਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਲਾਂ ਨੂੰ "ਵਾਸਤਵਿਕ ਉਰਜਾ ਦੀ ਖਪਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਨੁਪਾਤਿਕ ਘਟਾਉ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੋਧਣ" ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਜਵਾਬੀ-ਲਿਖਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਐਮ/ਐਸ. ਆਈ.ਪੀ.ਆਈ. ਸਟੀਲ ਲਿਮਿਟੇਡ) ਦੇ ਕੋਲ ਉੜੀਸਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਨੀ ਸਟੀਲ ਪਲਾਂਟ ਹੈ। 16 ਅਗਸਤ, 1984 ਨੂੰ, ਇਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਨੇ "7778 ਕੇ.ਵੀ.ਏ/7000 ਕੇ.ਡਬਲਯੂ." ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਤੱਕ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੱਤਾ। ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:

(1) "ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (ਆਮ ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1981 ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੇਖੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸੋਧਾਂ ਸਮੇਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (ਆਮ ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1981 ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ" [ਦੇਖੋ ਧਾਰਾ (2)] (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)।

(2) "ਉਪਭੋਗਤਾ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਅਧੀਨ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਉਰਜਾ ਲਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਟੈਰਿਫ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਧ ਦੇ ਅਧੀਨ।

ਵੱਡੇ ਉਦਯੋਗ

(ਕ) ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਣਗੇ : ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੇ.ਵੀ.ਏ. 35.00 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਪਲੱਸ ਮੀਟਰਡ ਯੂਨਿਟਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਦਰ ਅਨੁਸਾਰ ਉਰਜਾ ਚਾਰਜਿਜ਼, (ਸੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਹੇਠ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਲ ਕੀਤੀਆਂ ਯੂਨਿਟਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ।

ਹਰੇਕ ਯੂਨਿਟ ਲਈ 36.00 ਰੁਪਏ, ਹੇਠਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਸਿਕ ਨਿਯੁਨਤਮ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ :

(ਬੀ) ਮਾਸਿਕ ਨਿਯੁਨਤਮ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ, 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੰਟਰੈਕਟ ਮੰਗ 'ਤੇ ਅਤੇ ਔਸਤ ਪਾਵਰ ਫੈਕਟਰ 0.9 ਅਤੇ ਕਰੇ ਗਏ ਕੰਟਰੈਕਟ ਮੰਗ 'ਤੇ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਔਸਤ ਲੋਡ ਫੈਕਟਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। [ਧਾਰਾ (7) ਦੇਖੋ]। (ਧਾਰਾ (7) ਦਾ ਬਾਕੀ ਭਾਗ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬੋਰਡ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਉਰਜਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਾਤਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ

ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਜਨਵਰੀ, 1989 ਤੋਂ ਅਗਸਤ, 1990 ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਹੀ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। ਇਸ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ, ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1910 ਦੀ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਬਿਜਲੀ (ਸਪਲਾਈ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 78(ਏ) ਅਧੀਨ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 14 ਫਰਵਰੀ, 1990 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਉੜੀਸਾ ਵਿੱਚ ਜਨਰੇਟਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਕੁੱਲ ਉਪਲਬਧ ਬਿਜਲੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲੋੜ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਦੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉੜੀਸਾ ਗ੍ਰਿਡ ਤੋਂ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ, ਵੰਡ, ਖਪਤ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ ਨੇ "ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਪਭੋਗਤਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ"। ਆਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਲਾਈਨ ਦੇ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਊਰਜਾ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦੀ ਉੱਚ ਦਰ ਦੇ ਦੁੱਗਣੇ ਅਤਿਰਿਕਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ। ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬੀ, ਐਮ/ਐਸ. ਆਈ.ਪੀ.ਆਈ. ਸਟੀਲ ਨੂੰ ਸਲ. ਨੰ. 13 ਹੇਠ "ਵੱਡੇ ਉਦਯੋਗ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ : ਵੱਡੇ ਉਦਯੋਗ

ਆਈ.ਪੀ.ਆਈ. ਸਟੀਲ
ਗੁੰਡੀਚਾਪਾਡਾ

1.7.89 ਤੋਂ 30.6.90

16.863

16.863

ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਲੋਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਸਰ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਘਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਘਟਾਉ ਲਾਗੂ ਅਤੇ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਾਲ 1988-89 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ। ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ:

ਐਮ/ਐਸ. ਆਈ.ਪੀ.ਆਈ. ਸਟੀਲ ਲਿਮਿਟੇਡ : ਧੋਨਕਨਾਲ

1. ਕੰਟਰੈਕਟ ਮੰਗ (ਸੀ.ਡੀ.)

- 7778KVA (ਕਿਲੋ-ਵੋਲਟ- ਐਮਪੀਅਰਸ)

2. ਸੀ.ਡੀ. ਦਾ 80% - 0.8 x 7778 KVA

- 6222.4 KVA

3. ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਾਲ 1988-89 ਲਈ 100% ਊਰਜਾ ਦੀ ਲੋੜ

- 37.467 ਐਮ.ਯੂ. (ਮਿਲੀਅਨ ਯੂਨਿਟਸ)

4. ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਾਲ 1988-89 ਲਈ ਆਵੰਟਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ

- ਪੂਰੀ ਲੋੜ ਦਾ 50%

5. ਸਾਲ 1988-89 ਲਈ ਊਰਜਾ ਆਵੰਟਨ - 18.737 ਐਮ.ਯੂ.

ਸ੍ਰੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਰੋਗੜੇ, ਉੜੀਸਾ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ, ਉਪਰੋਕਤ ਟੇਬਲ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ: ਸਮਝੌਤੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ 7778 KVA ਹੈ; ਕੱਟ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੈ, ਭਾਵ, ਅੱਧੇ ਤੱਕ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ

ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਟੇਬਲ ਵਿੱਚ ਸਲਾਈਡ ਨੰਬਰ 1 ਹੇਠ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਲਾਂਟ ਨੂੰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਚਲਾਏ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਨੂੰ 7778 KVA ਦੇ ਅੱਧੇ ਤੱਕ ਘਟਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਭਾਵ, 3889 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੇਬਲ ਵਿੱਚ ਸਲਾਈਡ ਨੰਬਰ 2 ਹੇਠ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਹ ਉਪਭੋਗਤਾ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਲਾਂਟ ਨੂੰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਨੌਂ ਮਹੀਨੇ ਚਲਾਏ, 5185 KVA ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੇਬਲ ਵਿੱਚ ਸਲਾਈਡ ਨੰਬਰ 3 ਹੇਠ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁਵਿਧਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੁੱਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਹੇਗੜੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਰਜਾ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਥੋਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਗੱਲ ਦਾ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਰਜਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹੇ ਗਏ ਟੇਬਲਰ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇੱਥੇ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। "ਕੰਟਰੈਕਟ ਮੰਗ" ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (viii) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"(viii) ਕੰਟਰੈਕਟ ਮੰਗ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਧਿਕਤਮ ਕਿਲੋਵਾਟ (KW) ਜਾਂ ਕਿਲੋ-ਵੋਲਟ-ਐਮਪੀਅਰ (KVA) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਅਤੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੰਟਰੈਕਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।"

(ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੰਟਰੈਕਟ ਮੰਗ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 7778 KVA ਹੈ।)

"ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜਿਜ਼" ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(b) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ, ਜੋ ਉੱਪਰ ਕੱਢੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਮੰਗ ਦੇ ਅਸੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 'ਤੇ ਅਤੇ 0.9 ਦੇ ਔਸਤ ਪਾਵਰ ਫੈਕਟਰ ਅਤੇ ਕਿਹੇ ਗਏ ਕੰਟਰੈਕਟ ਮੰਗ 'ਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਔਸਤ ਲੋਡ ਫੈਕਟਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।" (ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਕੰਟਰੈਕਟ ਮੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਰਜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਤਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਰਜਾ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਜਾਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਰਜਾ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕੰਟਰੈਕਟ ਕੀਤੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਫਿਰ ਵੀ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਨੂੰ ਅਸੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।)

"ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ" ਦੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਨ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (xx) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"(xx) ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਔਸਤ ਮਾਤਰਾ ਕਿਲੋਵਾਟ ਜਾਂ ਕਿਲੋਵੋਲਟ-ਐਮਪੀਅਰ ਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਤਮ ਵਰਤੋਂ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਗਾਤਾਰ 30 ਮਿੰਟ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਏ ਗਏ ਕਿਲੋਵਾਟ-ਘੰਟੇ (KWH) ਜਾਂ ਕਿਲੋਵੋਲਟ- ਐਮਪੀਅਰ-ਘੰਟੇ (KVAH) ਦੀ ਦੁੱਗਣੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਬੋਰਡ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ (ਸਪਲਾਈ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (8) ਦੀ ਉਸ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ:

"(8). ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ", ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਮ ਜਾਂ ਖਾਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਗਾਤਾਰ ਤੀਹ ਮਿੰਟ ਦੌਰਾਨ ਸਪਲਾਈ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਲਏ ਗਏ ਕਿਲੋਵਾਟ-ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਕਿਲੋ-ਵੋਲਟ-ਐਮਪੀਅਰ-ਘੰਟੇ ਦੀ ਦੁੱਗਣੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ।"

ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ "ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ" ਦੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਸੰਕੇਤ ਹੈ? ਬਲਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ-ਭਾਗ ਲੇਵੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਭਾਗ ਨੂੰ 'ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਚਾਰਜਜ਼' ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਨੂੰ 'ਖਪਤ ਚਾਰਜਜ਼' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਮੀਟਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਨੂੰ 'ਤ੍ਰਿਵੈਕਟਰ ਮੀਟਰ' ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ ਮੀਟਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਵਧੀ - ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਦੌਰਾਨ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਊਰਜਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੀਟਰ ਕੁੱਲ ਖਪਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਨਾਲ ਵਾਕਿਫ਼ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੂਜਾ ਮੀਟਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹੁਣ ਹਰ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦਾ ਉਪਭੋਗਤਾ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਇਸ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਬੋਰਡ ਉਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਊਰਜਾ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਿਛਾਉਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਪਕਰਣ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਫੈਕਟਰੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੱਧਰ/ਭਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਵਧੀ ਲਈ ਊਰਜਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਖਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਵੈਕਟਰ ਮੀਟਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੀਹ ਮਿੰਟ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਉੱਚਤਮ ਪੱਧਰ/ਭਾਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਦੂਜਾ ਮੀਟਰ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਊਰਜਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਖਪਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਉ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈਏ। ਉਸਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਹੈ ਪਰ 7778 KVA ਤੱਕ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਧਾਰਨ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਸ ਪੱਧਰ/ਭਾਰ 'ਤੇ ਊਰਜਾ ਖਿੱਚਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਇਸਦੀ ਸਮਝੌਤੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਹੋ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ 6000 KVA ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਊਰਜਾ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਮਝੌਤਾ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅੱਠ ਪ੍ਰਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਊਰਜਾ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਊਰਜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮੰਗ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਆਉ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਟ੍ਰਿਵੈਕਟਰ ਮੀਟਰ, ਯਾਨੀ ਮੀਟਰ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਗ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਮੀਟਰ ਇੰਨਾ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਧਿਕਤਮ ਲੋਡ/ਪੱਧਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੀਹ-ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਊਰਜਾ ਖਿੱਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਮਿਆਦ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੱਥੀ ਵਾਪਸ। ਵਧੇਰੇ ਸਟੀਕ ਹੋਣ ਲਈ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੀਹ ਮੀਊਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 7770 KV A 'ਤੇ ਊਰਜਾ ਖਿੱਚੀ ਸੀ। ਮਹੀਨਾ, ਮੀਟਰ ਉਸ ਅੰਕੜੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਈ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਬਾਕੀ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ 7000 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੇਵੀ ਏ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖਪਤ ਖਰਚੇ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੀਕਿਓਗ, ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਊਰਜਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, 'ਤੇ ਕੁਝ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਟੁੱਟਣ, ਹੜਤਾਲਾਂ ਜਾਂ ਬੰਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਫੈਕਟਰੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਊਰਜਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕੁਝ ਖਾਸ ਮਿਆਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਇਹ ਅਪਵਾਦ ਹਨ। ਹਰ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਕਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਊਰਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਫੈਕਟਰੀ - ਇਸਨੂੰ ਟੈਪ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਰੱਖਣਾ, ਇਸ ਲਈ ਬੋਲਣ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਟੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਜੀ ਮੰਗ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਇਸ ਲਈ ਚਾਰਜ਼। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲੇਵੀ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਹੈ: ਮੰਗ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਖਪਤ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਵੱਖ ਵੱਖ ਆਈਟਮਾਂ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਮੰਗ ਦੇ ਖਰਚੇ। ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਹਨ, ਖਪਤ ਖਰਚੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਪਲਾਂਟ, ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ, ਸਬ-ਸਟੇਸ਼ਨ, ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਲਾਈਨਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਵੱਡੀ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਾਂਗ ਫੰਡ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ੇ ਹੋਣੇ ਹਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ। ਦੋ ਘਟਾਓ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਪਕਰਣ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ। ਪਲਾਂਟ, ਮਸ਼ੀਨਾਂ, ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸ- ਮਿਸ਼ਨ ਲਾਈਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ

ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੰਗ ਖਰਚੇ ਲਗਾਏ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਖਪਤ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਸੂਲੇ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਚੱਲ ਰਹੇ ਖਰਚੇ

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਰੁਕ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਪਲਾਂਟ/ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਜਿਸ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਕਰੇ ਜੀ 1000 KVA ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਜਿਸ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ 10,000 KVA ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਭਾਰ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਵੱਡੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਬ-ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਫੈਕਟਰੀ/ਪਲਾਂਟ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਕਸਰ ਇਹ ਉਦਯੋਗ ਬਿਜਲੀ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਲਾਈਨਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸਥਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰੀਆਂ 'ਤੇ ਖਾਸ ਬਿਜਲੀ ਲਾਈਨਾਂ ਬਿਛਾਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਉਪਭੋਗਤਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਸਿਰਫ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ। ਇੱਥੇ ਚਿੰਤਤ ਸਮਝੌਤਾ 7778 KVA ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ, ਮੰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੁੱਲ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਹੋਗੜੇ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਕਿ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉਸ ਲੋਡ/ਪੱਧਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਖਿੱਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫਾਰਮੂਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ 100% ਬੋਰੋਕਟੋਕ ਉਰਜਾ ਦੀ ਲੋੜ = ਕੰਟਰੈਕਟ ਮੰਗ ਵਿੱਚ KVA x ਪਾਵਰ ਫੈਕਟਰ x ਲੋਡ ਫੈਕਟਰ x ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਘੰਟੇ। ਠੋਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ - $7778 \text{ KVA} \times 0.90 \times 0.611 \times 8760 = 37,467,590 \text{ KWH (ਯੂਨਿਟਾਂ)} = 37.46759 \text{ MU (ਮਿਲੀਅਨ ਯੂਨਿਟਾਂ)}$ । ਇਹ ਫਾਰਮੂਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਬੋਰੋਕਟੋਕ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਿਰਫ ਤਦ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਪਤ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਗੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਮ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵੀ, ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਆਪਣੀ ਸਥਾਪਿਤ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਰਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ - ਸਥਿਤੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ - ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਿੰਨੀ ਉਰਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਅੱਧਾ ਜਾਂ ਵੱਧ,। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਗੁੱਸਾ ਹੈ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਵਿੱਚ ਹਾਈਡਰੋ-ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਉਰਜਾ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਬਾਰਸ਼ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਬਾਰਿਸ਼ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈਡਰੋ-ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਰਜਾ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਥਰਮਲ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਲੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਤੇਲ, ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਕੋਲੇ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ। \$ ਬੋਰਡ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ- ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਘੱਟ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਦੇਣਾ। ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੇ ਘਟੇ ਹੋਏ ਉਤਪਾਦਨ/ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਵੱਡੇ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਹਨ; ਉਦਯੋਗਿਕ (ਬਲਕ ਖਪਤਕਾਰਾਂ, ਵਪਾਰਕ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਸਮੇਤ ਵਰਗ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਉਰਜਾ ਦੀ ਲੋੜ; ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਪਲਾਈ ਰੁਕ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1910 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਰਜਾ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਖਪਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਭਾਗ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

22-ਬੀ. ਉਰਜਾ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਖਪਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ - (1) ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ

ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ, ਵੰਡ, ਖਪਤ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ:-

(i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਮੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1959 (32 ਦਾ 1959) ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ (ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਲਈ।

(ii) ਕਿਸੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ, ਜਾਂ

(iii) ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਬੇਨਤੀਕਾਰ ਉਪਭੋਗਤਾ ਸਪਲਾਈ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖੁਦ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਉੱਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਅਤੇ ਕਰਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਕਿਨਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਉਰਜਾ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਤਵ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਦਾਇਤਵ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਅਵਧੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿੰਗ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਕਿਹੜੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ।

ਬਿਜਲੀ (ਸਪਲਾਈ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਉਥੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ "(ਜੇ) ਧਾਰਾ 49 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ।" ਕਲੇਜ਼ (ਕੇ) ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਮ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 49(1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ :

"49. ਲਾਇਸੈਂਸੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ। (1) ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬੋਰਡ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਜੋ ਉਚਿਤ ਸਮਝੌ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਉੱਤੇ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਇਕਸਾਰ ਟੈਰਿਫ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਫਰੇਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"(2) ਇਕਸਾਰ ਟੈਰਿਫ ਤੈਅ ਕਰਦਿਆਂ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾਮਤ -

(a) ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਲਈ ਉਦੇਸ਼;

(b) ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵਿਤਰਣ ਦਾ ਸਮਨਵਿਤ ਵਿਕਾਸ ਸਭ ਤੋਂ ਕਾਰਗਰ ਅਤੇ ਅਰਥਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਾਂ ਪਰਯਾਪਤ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ;

(c) ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਪਲਾਈਆਂ ਲਈ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰਾਂ ਦੀ ਸਰਲੀਕਰਨ ਅਤੇ ਮਿਆਰੀਕਰਨ;

(d) ਘੱਟ ਵਿਕਸਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਸਪਲਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਸਤਾ ਕਰਨਾ।

(3) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਘਟਾਉ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਦੀ ਭੌਗੋਲਿਕ ਸਥਿਤੀ, ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਟੈਰਿਫ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

(4) ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਦਿਆਂ, ਬੋਰਡ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਬੇਜਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏਗਾ।

ਬਿਜਲੀ (ਸਪਲਾਈ) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 79 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 49 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਉੜੀਸਾ ਬੋਰਡ ਨੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। 25 ਜੂਨ, 1987 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ :

"ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਪਲਾਈ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰੇਕ ਡਾਊਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ -

ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਲੇਜ਼-40(d) ਅਤੇ 43 ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਬੋਰਡ/ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਬ੍ਰੇਕ ਡਾਊਨ/ਫੋਰਸ ਮਜ਼ੂਰ ਸਥਿਤੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਅਵਧੀ ਦੀ ਬੰਦਿਸ਼/ਘਟੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮੁਅੱਤਲੀ/ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ ਵਾਸਤਵਿਕ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਊਰਜਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ।"

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੂੰ 25 ਜੂਨ, 1987 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਦਲੇ ਗਏ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ :

"ਜੇਕਰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1910 ਦੀ ਧਾਰਾ 22(B) ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਸਾਰੀ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਗੀ ਗਈ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਇਤਵ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਸਿਵਾਏ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ 150 (ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ) ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਦੋ ਭਾਗ ਵਾਲੇ ਟੈਰਿਫ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਾਸਤਵਿਕ ਊਰਜਾ ਖਪਤ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ" ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਊਰਜਾ ਦੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਖਪਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ।"

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਦਲੇ ਗਏ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸਿਰਫ ਸੇਧੇ ਗਏ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੀ ਹੈ।

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1910 ਦੀ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਚਾਲੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਗੀ ਗਈ ਮੰਗ/ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਇਤਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਲਾਏ ਗਏ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਵਾਈਜ਼ੇ - ਜੋ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਜੇਕਰ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ 150 ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, (ਅ) ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ (ਦ) ਉਹ ਦੋ ਭਾਗ ਵਾਲੇ ਟੈਰਿਫ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਾਸਤਵਿਕ ਉਰਜਾ ਖਪਤ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ (ਬ) ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, (ਭਾਵ, ਉਹ ਉਪਭੋਗਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗ ਵਾਲਾ ਟੈਰਿਫ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ) ਉਰਜਾ ਦੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਖਪਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ।

ਹੁਣ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ 150 ਘੰਟੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਸੀ; ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਾਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ (i) ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਚਾਰਜਜ਼ ਅਤੇ (ii) ਵਾਸਤਵਿਕ ਉਰਜਾ ਖਪਤ ਚਾਰਜਜ਼ ਦੇਣੇ ਪਏ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜਜ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਦਾਇਤਵ ਤੋਂ ਛੋਟ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਜੋ ਸੰਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਪਰ 7778 KVA ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪੂਰੀ ਲੋਡ 'ਤੇ, ਭਾਵ, 7778 KVA 'ਤੇ ਉਰਜਾ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਉਰਜਾ ਦੀ ਖਪਤ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਟਾ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ - ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਧਿਕਤਮ/ਸੰਧੀ ਮੰਗ ਦੇ ਅੱਧੇ 'ਤੇ, ਭਾਵ, 3889 KVA 'ਤੇ ਉਰਜਾ ਖਿੱਚਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਚੂੰਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜਜ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਦਾਇਤਵ ਤੋਂ ਛੋਟ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਵਾਸਤਵਿਕ ਅਧਿਕਤਮ KVA ਅਤੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਖਪਤ ਉਰਜਾ ਲਈ ਚਾਰਜਜ਼ ਦੱਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ, ਬੋਰਡ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕਾਈ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ/ਸੰਧੀ ਮੰਗ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪੱਧਰ/ਲੋਡ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਜੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਧੀ/ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਰਜਾ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਉਹ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਰਜਾ ਦੀ ਖਪਤ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਉਹ ਅਧਿਕਤਮ ਸਹਿਮਤ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ/ਉਰਜਾ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੋਟਾ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਰਜਾ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੋਟਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਟੇਬਲ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਕਤਮ ਪੱਧਰ/ਲੋਡ 'ਤੇ ਖਿੱਚਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਕਾਈਆਂ ਲਈ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਰਜਾ ਖਿੱਚਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ 7778 KVA ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉਰਜਾ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਪੱਧਰ ਦੇ ਅੱਧੇ 'ਤੇ ਵੀ ਉਰਜਾ ਖਿੱਚ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਘੱਟ ਆਰਥਿਕ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਕੰਮ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਪਲਾਈ 'ਚ ਕਟੌਤੀ ਅੱਧੀ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਉਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਵਸੂਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। (ਅਸਲ ਖਪਤ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦੇ ਲੈਣੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਾਰੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਵਲ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਜਾਂ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਬਾਰੇ ਹੀ ਹੈ।) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਅਕਸਰ ਕੱਟਾਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰੈਕਡਾਊਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਨਿਯਮਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਬੋਰਡ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਪੂਰੀ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਵਸੂਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੀਸ ਮਿੰਟ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਜਲੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਪਰ ਕੇਵਲ ਖਪਤ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਹੀ। ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤਰਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"ਦੇ ਭਾਗ ਵਾਲੀ ਟੈਰਿਫ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜੋ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਲਈ ਹੈ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦੇਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਨਿਵੇਸ਼ ਸੰਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਥਾਈ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਹੋਈ ਉਰਜਾ ਲਈ ਉਰਜਾ ਚਾਰਜਿਜ਼। "ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼" ਦਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪਲਾਈਅਰ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਵਸੂਲਣ ਯੋਗ ਚਾਰਜ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਸਪਲਾਈਅਰ, ਭਾਵ, ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਉਰਜਾ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਉਪਭੋਗਤਾ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਵਸੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਉਪਭੋਗਤਾ 'ਤੇ ਬੇਤੁਕਾ ਬੋਝ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਅਰਥਚਾਰਾ ਅਤੇ ਉਪਭੋਗਤਾ 'ਤੇ ਬੋਝ ਦੀ ਅਧਿਕਤਾ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਚਲਾਉਣ ਲਈ 7000 KVA ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਪਲਾਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(b) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਬਿਜਲੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਕਾਰਨ ਉਹ ਪੂਰੇ ਮਹੀਨੇ ਫੈਕਟਰੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਦਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀ ਉਰਜਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿਚਾਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਬਿਜਲੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੰਗ ਮੀਟਰ ਵਿੱਚ ਇਹ 7000 KVA ਦਿਖਾਏਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜੇ ਅਗਲੇ ਉੱਨੀ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਦਯੋਗ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਰਜਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਫਿਰ ਵੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਾਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ "ਮੰਗ ਚਾਰਜ" ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 35 x 7000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਚਾਰਜ ਦਾ ਲੈਵੀ, ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਨਮਾਨਾ, ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤੀ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਮਿ.ਸ. ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ., [1976] 2 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 677, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਕਲਿਆਣ ਬੋਰੋ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ, (1968] 3 S.C.R. 137 ਅਤੇ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਤੀਸਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਿ. ਜੇਐਮ ਗ੍ਰੇਫਾਈਟ ਮਾਈਨਿੰਗ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ v. ਉਤੀਸਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਅਤੇ ਉਪਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਭਾਵ, ਜੇ ਬੋਰਡ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਹੈ ਪਰ ਉਪਭੋਗਤਾ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰਡ ਉਰਜਾ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਰਜਾ ਦੀ ਨਾ-ਵਰਤੋਂ ਬੋਰਡ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ 'ਤੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ ਕਿ ਉਰਜਾ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਵਰਗੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਬੰਧ ਮੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਗ ਚਾਰਜਾਂ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਵਾਸਤਵਿਕ ਲੇਵੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਲੇਵੀ, ਤਰਕਹੀਣ ਲੇਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 'ਚ ਨਿਹਿਤ ਮੂਲ ਮੰਡੇਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ, ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਗਣਨਾ ਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਗ ਚਾਰਜ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਦੀ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਦੀ ਅਨੁਬੰਧ ਮੰਗ 7778 KVA ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਮਹੀਨੇ 'ਚ ਕੋਈ ਬਿਜਲੀ ਕੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ 'ਚ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ 40,32,115 K.W.H. ਦੀਆਂ ਉਰਜਾ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀ ਖਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਵਰ ਫੈਕਟਰ 90% ਅਤੇ ਲੋਡ ਫੈਕਟਰ 80% 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22(B) ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਿਜਲੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨ," ਜਨਵਰੀ, 1989 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਸਤਵ 'ਚ ਖਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬਿਜਲੀ ਇਕਾਈਆਂ ਬਿੱਲ ਨੰਬਰ 705 ਮਿਤੀ 3.2.1989 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 2,56,200 K.W.H. ਹਨ ਅਤੇ ਮੰਗ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇਹ 478.3 K.V.A. ਹੈ ਪਰ ਤ੍ਰਿਵੈਕਟਰ ਮੀਟਰ 'ਚ ਦਰਜ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ 683 KVA ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ KVA 35 ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਮੰਗ ਚਾਰਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਲ 2,51,150 ਰੁਪਏ ਬਣਦੇ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ 478.3 KVA ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ 17,578 ਦੇ ਅਨੁਪਾਤਿਕ ਘਟਾਉ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ

ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਠੇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿਚਲੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਬੰਧ ਸਪਲਾਈਅਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਤਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਣਉਚਿਤ, ਮਨਮਾਨਾ ਅਤੇ ਅਵਾਸਤਵਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤਦ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਤਰਕ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ੍ਰੀ ਹੇਗੜੇ, ਬੋਰਡ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਨਵਰੀ, 1989 (ਬਿੱਲ ਨੰਬਰ 705 ਮਿਤੀ ਫਰਵਰੀ 3, 1989) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤਿਵਾਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੁਆਰਾ ਰੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਨਵਰੀ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ, ਭਾਵ, ਜਨਵਰੀ 5, 1989 ਨੂੰ, "ਸਿਸਟਮ ਵਿਘਨ ਦਾ ਸਾਮਨਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਦੋਂ ਟੀਟੀਪੀਐਸ, ਤਾਲਚੇਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 220/132 ਕੇਵੀ ਆਟੋ-ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਸਬ-ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ 132 ਕੇਵੀ ਤੇ ਟੀਟੀਪੀਐਸ ਤੋਂ ਬਿਜਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਲੋਡ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਐਮ/ਐਸ. ਆਈ.ਪੀ.ਆਈ. ਸਟੀਲ ਨੂੰ ਜਨਵਰੀ, ਫਰਵਰੀ ਅਤੇ ਮਾਰਚ, 1989 ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਵਾਰੀ ਆਪਣਾ ਭੱਠੀ ਲੋਡ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜੋ ਹਰ ਵਾਰ 3 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਧ ਗਈ" ਅਤੇ ਜਿਸ ਖਾਤੇ ਉੱਤੇ ਬੋਰਡ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੰਬਰ ਕਾਮ-ਆਈ-70/83 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਫੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਜਾਂ ਟੈਸਟ ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬ੍ਰੇਕਡਾਊਨ ਸਾਮਾਨ ਸਪਲਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਬ੍ਰੇਕਡਾਊਨ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਉਪਭੋਗਤਾਉਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਤਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਉਰਜਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਥੋਕ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਹੇਗੜੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 18 ਤੋਂ 24 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਿਹਾਰ ਸਟੇਟ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਬੋਰਡ, ਪਟਨਾ & ਓਰਸ. ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਗ੍ਰੀਨ ਰਬੜ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ & ਓਰਸ., [1990] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 731 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜਿਸ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿੱਥੇ ਸੈਲਾ ਬਾਲਾ ਬਨਾਮ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਦਾਰਜੀਲਿੰਗ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ, ਏਅਰ (1936) ਕੈਲ. 265 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਕਿ "ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਆਧਾਰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੂੰ ਪੈਂਦੇ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਵਾਪਸੀ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਰਜਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਰਜਾ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਰਜਾ ਖਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਭੋਗਤਾ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਦੇ ਬਿਆਨ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ।" ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਓਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਉਦਘਾਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐਮ.ਜੀ. ਨਟੇਸਾ ਚੇਟੀਅਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, [1969] 1 ਮੈਡ. ਐਲ.ਜੇ 69 ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਕਿ :

"ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯੁਨਤਮ ਕੇਵਲ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਉਰਜਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਸੀ; ਇਹ ਉਰਜਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਨਾ ਖਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਰਿਆਇਤ ਸੀ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਰਜਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਖਪਤ ਦੇ ਪਾਰ ਕੇਵਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਨਤਮ ਸਾਲਾਨਾ ਚਾਰਜ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 48 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਲਾਇਸੈਂਸੀ 'ਤੇ ਉਰਜਾ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਤਵ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਵਿਜ਼ੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ :

"ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਿਮਾਈਸਿਜ਼ ਲਈ ਅਲੱਗ ਸਪਲਾਈ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਉਰਜਾ ਦੀ

ਸਪਲਾਈ ਮੰਗਣ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨਾਲ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਿਯੁਕਤਮ ਸਾਲਾਨਾ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਵਾਪਸੀ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਿਮਾਈਸਿਜ਼ ਲਈ ਸੰਭਵ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਖੜੇ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ, ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਮਤਭੇਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਧਿਆਨਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਸਪਲਾਈ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 48 ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੂੰ ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

ਪੰਜਾਬ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਾਟਕਿਨਸ ਮੇਅਰ & ਕੰ. ਬਨਾਮ ਜਲੰਧਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰ., ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1955) ਪੰਜ. 133, ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ :

".....ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਾਰ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਵਾਪਸੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਰਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖੜਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੇ ਕਲਾਜ XI-A ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ :

"ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਇੱਕ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਉਰਜਾ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਚਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਉਰਜਾ ਵਰਤੀ ਨਾ ਗਈ ਹੋਵੇ।"

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਦਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦਾ ਸਮਾਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੁਚਿਤ ਲੇਵੀ ਸੀ।"

ਸ੍ਰੀ ਹੇਗੜੇ ਹੋਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਾਰੰਟੀ ਚਾਰਜਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤਿ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵੈਧ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਹੇਗੜੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜਾਂ ਦੀ ਅਵਧਾਰਨਾ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਉਸੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇੱਥੇ ਚਿੰਤਤ ਦੇ-ਭਾਗ ਲੇਵੀ ਦੀ ਅਵਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਜੇਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਦੋਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਉੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਧ ਨਾਲ ਵੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਹੋਰ ਅਗੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੀਮਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ, ਪੂੰਜੀ ਚਾਰਜ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਚਾਲੂ ਚਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਘਟਾਓ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸੀਮਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਵੀ, ਕਰਜ਼ੇ, ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਪੈਂਦੇ, ਸਟੇਸ਼ਨ, ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਲਾਈਨਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਆਦਿ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਟਾਫ਼ ਭਰਤੀ, ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 22-ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ

ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਟੀਲ ਮਿੱਲ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਜਨਰੇਟਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਯੂਨਿਟ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਜੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬੀ-ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੰਗੇ ਗਏ ਮਾਸ ਉੱਤੇ ਅੜੀਕੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਵਾਬੀ ਵਰਗੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਨਿਆਇਕ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵੱਡੇ ਘਾਟੇ ਉੱਠਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਰਥਚਾਰੇ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰੀ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਅਣਿਯਮਿਤ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਨ, ਜਵਾਬੀ-ਕੰਪਨੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬੀ.ਆਈ.ਐਫ.ਆਰ. ਨਾਲ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਸਹਿਮਤ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਦਰ ਉੱਤੇ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਰਥਚਾਰੇ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 12 ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਕਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਸਟੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਅਨੁ. ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਧਨਵਾਤ ਰਾਈਸ ਅਤੇ ਆਇਲ ਮਿਲਜ਼, [1989] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 452 ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਕਲਿਆਣ ਬੋਰੇ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਵੀ।

ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਸਟੀਲ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1910 ਦੀ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਬਿਜਲੀ ਕੱਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗ ਸੀ ਜੋ ਦੋ-ਭਾਗ ਲੇਵੀ ਸਿਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਸੀ। ਉਕਤ ਬਿਜਲੀ ਕੱਟ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਤਾ ਕਾਰਨ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਘਟਾਉ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਮੰਗ ਲਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਉਸਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਊਰਜਾ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੰਗ ਚਾਰਜ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ ਉੱਤੇ, ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤਿਕ ਘਟਾਉ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨੇ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਮੰਗੇ ਲਏ: ਬੋਰਡ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜੇ ਉਹ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਟੈਰਿਫ਼ਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ (4) ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੇ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦਾ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਊਰਜਾ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਟੈਰਿਫ਼ਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ (4)(ਐਫ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੱਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਕਤ ਮੰਗੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਇਆ। ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਲਾਕ-ਆਊਟ, ਅੱਗ ਜਾਂ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਪਲਾਇਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤਿਕ ਘਟਾਉ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਤਾ ਨੂੰ ਉਪਭੋਗਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਨੁਬੰਧ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ (4)(ਐਫ) ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼. ਧਨਵਾਤ ਰਾਈਸ ਅਤੇ ਆਇਲ ਮਿਲਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਥੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਬਿਜਲੀ ਕੱਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (1), (4) ਅਤੇ (13) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਧਾਰਾ (13) ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਊਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੜਤਾਲ, ਦੱਗੇ, ਅੱਗ, ਹੜ੍ਹ, ਧਮਾਕੇ, ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਜੋ ਵਾਜਬੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਊਰਜਾ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਤਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੰਗ ਚਾਰਜ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟੀਡ ਊਰਜਾ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਪਿੰਗ, ਲੋਡ-ਸੈਡਿੰਗ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਕੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਲਾਨਾ ਨਿਯੁਨਤਮ ਗਾਰੰਟੀ ਚਾਰਜ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ (13) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਅਨੁਪਾਤਿਕ ਘਟਾਉ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਕਲਿਆਣ ਬੋਰੇ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਥੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਵਾਬੀ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇ।

ਹੁਣ ਉਹ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਉਚਿਤਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਨਤਾ ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੱਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਉਪਭੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਮਾਨ ਸਪਲਾਈ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਉਪਭੋਗੀਆਂ ਦੇਵਾਂ ਉੱਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਉਪਭੋਗੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੱਟ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕੱਟ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਪਾਣੀ ਦਾ ਸਾਲ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਅਧੀਨ ਅਨੁਮਤ ਦੀ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੀ ਵਰਤਣ ਦੀ ਬੰਧਨਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਹ ਊਰਜਾ ਹੀ ਖਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸਾਲ ਭਰ ਲਈ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਪੱਧਰ 'ਤੇ; ਭਾਵ, ਅਧਿਕਤਮ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਊਰਜਾ ਖਿੱਚੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝੌਤੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅਨੁਮਤ ਪੂਰੀ ਕੋਟਾ ਦੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੱਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਪਭੋਗੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਦੇ ਅੱਧੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਊਰਜਾ ਖਿੱਚੇ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇ ਜਾਂ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਊਰਜਾ ਖਿੱਚੇ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਅੱਧੇ ਸਾਲ ਲਈ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਭੋਗੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਛੋਟ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੋਟਾ (ਸੀਮਿਤ ਕੋਟਾ) ਤੋਂ ਪਾਰ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ, ਨਿਯਮਨ 46 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਘੰਟੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ 150 ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਪਭੋਗੀ ਨੂੰ ਘੰਟੇ ਘੱਟ ਚਾਰਜਿੰਗ ਦੇਣ ਦੇ ਦਾਇਤਵ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਘੰਟੇ ਘੱਟ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਚਾਰਜਿੰਗ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਇਤਵ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਘੱਟ ਊਰਜਾ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਭਾਗ ਟੈਰਿਫ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਉਪਭੋਗੀ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਨਿਯਮਨ ਅਧੀਨ "ਵਾਸਤਵਿਕ ਊਰਜਾ ਖਪਤ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ 'ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬੰਧਨਤਾ' ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਉਪਭੋਗੀ ਨੇ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ/ਅਨੁਬੰਧ ਮੰਗ ਦੇ ਅੱਧੇ 'ਤੇ ਊਰਜਾ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਲਈ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿੰਗ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 3889 KVA 'ਤੇ ਊਰਜਾ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ 3889 KVA ਲਈ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿੰਗ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਪਲੱਸ ਉਸ ਨੇ ਖਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਲਈ ਚਾਰਜਿੰਗ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਊਰਜਾ ਦਾ ਲਾਭ, ਕਰੋ 3000 KVA 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿੰਗ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਪਲੱਸ ਊਰਜਾ ਚਾਰਜਿੰਗ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਦੇ ਲਈ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿੰਗ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਪਲੱਸ ਊਰਜਾ ਚਾਰਜਿੰਗ - ਕੁੱਲ ਪਾਬੰਦੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੋਟਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਖਪਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੇ ਲਾਭ ਲਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਗ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ 50 ਫੀਸਦੀ ਕੋਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਅਸੀਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਕਿਹਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਸ਼ਰਤ. ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਖਪਤਕਾਰ ਅਸਲ ਖਪਤ ਲਈ ਊਰਜਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਗ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਗ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ

ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਯਮਨ 46 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀਅਤਾ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਲਈ ਪਾਈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੋਚ ਇਹ ਹੈ: ਜੇ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਉਦਯੋਗ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ 7000 ਕੇ.ਵੀ.ਏ. ਉਰਜਾ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਾਕੀ ਉੱਨੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਉਰਜਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਦਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਜ਼ 7000 ਕੇ.ਵੀ.ਏ. x ਰੁ. 35 ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਮੰਗ ਚਾਰਜ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ ਪਰ ਕਬਜ਼ਾਕਾਰੀ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਸਾਮਾਨਿਆ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਬਿਜਲੀ ਕੱਟ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ 7000 ਕੇ.ਵੀ.ਏ. 'ਤੇ ਉਰਜਾ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਉੱਨੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਉਰਜਾ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਦਾ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ 7000 ਕੇ.ਵੀ.ਏ. x ਰੁ. 35 'ਤੇ ਮੰਗ ਚਾਰਜ ਦੇਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਗ ਚਾਰਜ "ਨਿਵੇਸ਼, ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖੜੇ ਚਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ" ਲਈ ਮਤਲਬ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਆਇਰਨ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਜੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਾਕੀ ਉੱਨੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਤਾਂ ਮੰਗ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਚਾਰਜਾਂ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਅਤੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਇਥੇ ਸਮਝਾਏ ਗਏ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਾਹਤ ਮਿਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਮਾਨਿਆ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ। ਦੂਜੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਸਾਮਾਨਿਆ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਕੱਟ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾਪਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਸੀਮਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਅਵਧੀਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਰਜਾ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਉਰਜਾ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿਨ ਜਾਂ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ ਮਾਰਚ, 1989 ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਲਈ, ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 5 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਨੂੰ ਟੀਟੀਪੀਐਸ ਤਾਲਚਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 220/132 ਕੇਵੀ ਆਟੋ-ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਕਾਰਨ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਖਲਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵਰਗੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਓੜੀਸਾ ਅਤੇ ਓੜੀਸਾ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਲਾਗੂ ਕੱਟ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਉਰਜਾ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੰਬਰ ਕੇਮ I-70/83 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰਿਬੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਅਧੀਨ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਬਿਜਲੀ ਇਸ ਉਦਯੋਗ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਬਹੱਤਰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਸੀਮਿਤ ਸੀ (ਜਨਵਰੀ '89 ਤੋਂ ਮਾਰਚ '89 ਤੱਕ ਹੀ)। ਜੇ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਇਕਾਈ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਜਨਵਰੀ, 89 ਤੋਂ ਮਾਰਚ, 89 ਤੱਕ ਦੇ ਮਾਸਿਕ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਚਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਵਧੀ ਲਈ ਪ੍ਰੋਰੇਟਡ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਬਹੱਤਰ ਘੰਟਿਆਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੇਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।" ਸ੍ਰੀ ਹੇਗੜੇ, ਬੋਰਡ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਅਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੋ ਅੰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਥੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜਨਵਰੀ, 1989 ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਖਰੇ ਕੇਸ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਕੇਸ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਆਮ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ 'ਤੇ। ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਜੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਸਾਮਾਨਿਆ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਨਿੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਜੇਕਰ

ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਖਪਤ 'ਤੇ ਇਸੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਬ੍ਰੈਂਡਾਂ/ਉਨਾਂ ਅਤੇ ਟਿਪਿੰਗਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਵਧੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਉਹ ਸਾਮਾਨਿਆਂ ਸਮਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ- erable ਪੀਰੀਅਡ, ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਆਮ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬੋਲਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਜਨਵਰੀ-ਮਾਰਚ, 1989 ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ, ਇਸ ਲਈ, ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਵਰਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਗ ਲਈ ਮੰਗ ਚਾਰਜ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪਭੋਗਤਾ ਇਸ ਕੇਰਸ ਦੀ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਨਾ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਬਤੀ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਕਿ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਿਯਮ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੇ-ਭਾਗ ਲੇਵੀ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1910 ਦੀ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਜਬੂਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹਨ - ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ। ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਅਰਥਚਾਰੇ ਲਈ ਸਥਾਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਹੇਗੜੇ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਖੁਦ ਦਾ ਪਲਾਂਟ ਲਗਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੱਟਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਉਠਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੰਗ ਚਾਰਜ ਘਟਾ ਕੇ ਇਹ ਵੀ ਦੁੱਖ ਉਠਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਪਭੋਗਤਾ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਕਈ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 46 ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜ਼ਬਤੀ ਵਜੋਂ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਦਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰਚੇ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਸਰਜ਼. ਇਸਪਾਤ ਅਲੇਇਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 335 ਦੀ 1994 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਓ.ਜੇ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 6565 ਦੀ 1992) ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਬਿੰਦੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕਪਿਲ ਸਿੰਬਲ, ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾ ਲਈ ਉਪਸਥਿਤ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੁਣਿਆ ਪਰ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਕਈ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਰਿਟ ਅਪੀਲ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਜਾਂ ਬਹਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੰਬਲ ਨੂੰ ਉਹ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਠਾਏ ਨਾ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੀ.ਕੇ.ਐਮ

ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate